

Kulttuuri- perintömme turvaaminen

Sana hybridivaikuttaminen on tänään arkipäivää uutisissa ja keskusteluissa. Sanalla tarkoitetaan monenlaisia asioita, kuten vaikuttamista poliittisiin, taloudellisiin, sotilaallisiin ja psykologisiin toimintoihin ja käytäntöihin. Tapoja ja sisältöjä on paljon, mutta vaarallisimpia ovat pyrkimykset päästä koskettamaan ihmisen ”herkimpiin kieliin” eli pääsemään aivojen sisään. Tällöin pyritään aikaansaamaan sisäisiä vastakkainasetteluja tai ruokkimaan niitä sekä harhauttavan tai väärän informaation levittämistä.

Suomi on läntisen maailman parhaimmistoa arvioitaessa varautumista erilaisiin uhkiin. Avainsanana on kokonaisturvallisuuden käsite, jolla tarkoitetaan yhteistyötä valtiovalan, kuntien, yritysten ja kansalaisjärjestöjen kanssa. Näin menetellen varautuminen koskettaa meistä jokaista. Tätä työtä on tehty vuosikymmeniä tuloksekkaasti. Tänään se on erityiskiinnostuksen kohteena niin EU:ssa kuin NATO:ssa, mutta myös vihollispuolella.

Jokainen meistä mieltää varautumisen hyvin konkreettisenä. Onko sähköä, puhdasta vettä, energiaa, ruokaa, pommisuoja, siemenviljaa, polttoaineita, tietokaapeleita, kulkuyhteyksiä tai luotettavia tiedonvälitystä. Entä sitten turvallisuus ihmismielessä?

Informaatiovaikuttamista, sen tehoa ja puolustautumista vihamielistä vaikuttamista tutkitaan ja kehitetään mittavasti. Suomen kaltaisessa avoimessa yhteiskunnassa tehtävä on erityisen haastava. Tähän informaatiovaikuttamiseen liittyy olennaisesti kulttuuriperintömme ja -ympäristömme. Toivon sen tulevan mukaan tärkeäksi osaksi varautumista. Maamme mittava kulttuuriperintö ja itsenäisyyden kaipuu alkoivat varsinaisesti 1800-luvulla. Suomen kieli, suomalainen kirjallisuus, itsetunto, tietoisuus muinaishistoriasta ja suomalaisuuden synty siivittivät ja mahdollistivat kansakunnan itsenäistymisen. Tätä perintöä ovat kartuttaneet sittemmin lukuisat sukupolvet. Tämä perintö on keskeinen ja olennainen osa kansallista muistiamme ja on olemassaolomme perusta.

Kansallinen perintö voidaan myös osin konkretisoida tai havainnollistaa. Se näkyy keskeisissä historiaamme liittyvissä ja valtiollisissa rakennuksissa, patsaissa, maalauksissa, kirjoissa, musiikissa, kirkoissa ja museoissa. Näistä tulee aina mieleen jokin merkkipaalu tai osa suomalaisuutta. Keskeistä henkistä varautumista on säilyttää maltti, oikoa valheet ja toimia kansallista eheyttä vahvistavasti.

Kirjoittaja on Paikkarin torpan tuki ry:n puheenjohtaja.

”

Keskeistä henkistä varautumista on säilyttää maltti.